

HOVRÄTTEN FÖR
VÄSTRA SVERIGE
Avdelning 2
Rotel 23

DOM
2011-12-21
Göteborg

Mål nr
B 3835-11

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Göteborgs tingsrätts dom den 30 augusti 2011 i mål nr B 10414-11, bilaga A

PARTER (antal tilltalade 1)

Klagande (Åklagare)

Kammaråklagaren Fredrik Ingblad
Internationella åklagarkammaren i Stockholm

Motpart (Tilltalad)

NN -
Göteborg

Offentlig försvarare: Advokaten Peter Gillberg
Box 11017, 404 21 Göteborg

SAKEN

Brott mot upphovsrättslagen

HOVRÄTTENS DOMSLUT

Med ändring av tingsrättens dom dömer hovrätten NNe enligt 2 § och 53 § lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk för brott mot upphovsrättslagen till 30 dagsböter å 50 kr.

NNe åläggs att betala en avgift p å 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Det som tingsrätten har förordnat om beslag skall bestå.

Peter Gillberg tillerkänns ersättning av allmänna medel med 10 203 kr, varav 8 162 kr för arbete och 2 041 kr för mervärdesskatt. Denna kostnad skall stanna på staten.

Dok.Id 235635

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 40 401 20 Göteborg	Packhusplatsen 6	031-701 22 00 E-post: hovratten.vastrasverige@dom.se www.vastrahovratten.domstol.se	031-774 29 43	måndag – fredag 08:00-16:00

YRKANDEN I HOVRÄTTEN

Åklagaren har yrkat att hovrätten dömer NN för brott mot upphovs
rättslagen i enlighet med åtalet och bestämmer påföljden till ungdomstjänst. -

NN har motsatt sig ändring.

HOVRÄTTENS DOMSKÄL

Hovrätten, som har avgjort målet utan huvudförhandling, har tagit del av ljud- och bildupptagningarna av förhören vid tingsrätten med Anders Nilsson och NN . Åklagaren har åberopat samma skriftliga bevisning som vid tingsrätten.

NN har erkänt att han i objektiv mening har gjort det som åklagaren har påstått i åtalet. När det gäller den subjektiva sidan har han hävdats att han visserligen var oaktsam, men han har förnekat att han handlade med uppsåt eller av grov oaktsamhet. Han har vidare ifrågasatt åklagarens påstående att filmverken olovligen hade gjorts tillgängliga för allmänheten.

Av Anders Nilssons uppgifter följer att de aktuella målsägandebolagen är rättighetsinnehavare till de filmverk som åklagaren angett, att rättighetsinnehavarna inte har gjort filmerna tillgängliga för allmänheten genom nedladdning på i målet aktuellt sätt och att rättighetsinnehavarna inte heller har samtyckt till att filmerna eller delar av dem görs tillgängliga för allmänheten på sådant sätt som skett. Inget tyder på att det varit på annat sätt än det som Anders Nilsson uppgett. Hovrätten godtar dessa uppgifter, som således läggs till grund för den fortsatta bedömningen. Eftersom de egentliga förlagorna till filmverken inte lovligt hade gjorts tillgängliga för allmänheten på de aktuella webbsidorna var NNs exemplarframställning olovlig, även i den mån den kan anses ha skett för eget bruk. På grund härav anser hovrätten – liksom tingsrätten – det klarlagt att NN , i objektiv mening, olovligt gjorde intrång i målsägandenas upphovsrätt till filmverken. -

För straffrättsligt ansvar krävs emellertid också att NN hade uppsåt till att ”ladda ned” och ”ladda upp” filmerna på det sätt som faktiskt skedde och dessutom till det förhållandet att det rörde sig om upphovsrättsligt skyddade filmer, alternativt att han handlade av grov oaktsamhet.

När det först gäller NNs framställning av digitala exemplar av film -
verken, dvs. nedladdningarna, är det helt klart att han hade uppsåt till att ladda ned
(framställa digitala exemplar av) de aktuella filmerna. Frågan om han insåg att det var
fråga om upphovsrättsligt skyddat material, som han alltså inte fick ladda ned, är dock
svårbedömd. NN var vid tillfällena bara 15 år gammal. Att vid uppsåts -
bedömningen utgå från antaganden om kunskapsnivån hos ungdomar i allmänhet inger
betänkligheter och leder inte till någon hållbar slutsats i detta fall. Här kan för övrigt
nämnas att Internet erbjuder många möjligheter att *titta* på material som i och för sig är
skyddat av upphovsrätt, utan att det är otillåtet. Enligt hovrättens uppfattning är NN
s invändning – att han inte förstod att han inte fick ladda ned filmerna på
grund av att de var skyddade av upphovsrätt – inte sådan att den kan lämnas utan
avseende. Även om de aktuella webbsidornas innehåll kan ge fog för misstankar att det
rörde sig om oseriös verksamhet finns det inte heller några säkra tecken på att NN
höll de t för troligt att filmerna var upphovsrättsligt skyddade och att han
därför inte fick ladda ned dem, men att han struntade i hur det förhöll sig med det.
Hovrätten anser det således inte visat att han handlade med uppsåt till att han laddade
ned filmerna olovligen. Däremot står det klart att han kände till att filmer i allmänhet
kunde vara skyddade av upphovsrätt och att man inte fick göra som man ville med
sådant material. De aktuella webbsidorna kan, som berörts ovan, inte ha gett honom
intrycket att de representerade filmbolagen (rättighetsinnehavarna). Enligt hovrättens
uppfattning måste NN i vart fall ha insett att det var *möjligt* att hans
nedladdningar avsåg upphovsrättsligt skyddat material som han inte lagligen fick ladda
ned. När han trots det laddade ned filmerna, utan att ta reda på hur det förhöll sig,
handlade han grovt oaktsamt. På detta sätt gjorde han sig således i denna del skyldig
till brott mot upphovsrättslagen.

När det sedan gäller ”uppladdningarna” (d.v.s. att göra filmverk tillgängliga för andra) har nn hävdade att han inte för stod att han – samtidigt som han laddade ned filmer – gjorde filmer tillgängliga för andra genom att dessa överfördes via fildelningstjänsten. Han har vidare uppgett att han inte visste vad ”uppladdning” betydde. Det som talar för att han ändå insåg detta är dels att fildelningssystemet bygger på att den som laddar ned material på det sättet också gör material tillgängligt för andra användare, dels att de aktuella webbsidorna på olika sätt angav, medan nn laddade ned filmer, att material också laddades upp. Åter igen är det vanskligt att bedöma NNs invändning med utgångspunkt i mer eller mindre säkra antaganden om vad jämnåriga personer generellt känner till. Enligt hovrättens uppfattning är det inte helt givet att en person som vet ungefär vad ”ladda ned” betyder också förstår innebörden av ”ladda upp”. Det som har framkommit om NN och hans datoranvändning ger inte något påtagligt stöd för att han förstod vad ”ladda upp” betydde eller att han på annat sätt insåg eller höll det för troligt – att hans nedladdning innebar att han också gjorde material tillgängligt för andra. Till skillnad från den del av åtalet som gäller nedladdning anser hovrätten inte heller, även om det väl kan misstänkas, att det står klart att han faktiskt höll det för möjligt att han gjorde material tillgängligt för andra samtidigt som han laddade ned. Hovrätten anser visserligen att han i de aktuella situationerna *borde* ha insett att så skedde, vilket utgör en s.k. omedveten oaktsamhet. Detta är dock inte grovt vårdslöst. I denna del skall således åtalet ogillas.

NNs brott mot upphovsrättslagen har varit av begränsad omfattning och har inte utgjort något led i en organiserad verksamhet eller bedrivits i kommersiellt syfte. Påföljden skall, med hänsyn till NNs ålder, stanna vid lägsta antalet dagsböter.

HOVRÄTTEN FÖR
VÄSTRA SVERIGE
Avdelning 2

DOM

B 3835-11

ÖVERKLAGANDE, se bilaga B

Överklagande senast den 18 januari 2012

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Kent Jönsson och Per Renell samt hovrätts-
assessorn Cecilia Ahlström (skiljaktig)

SKILJAKTIG MENING, se aktbilaga 33